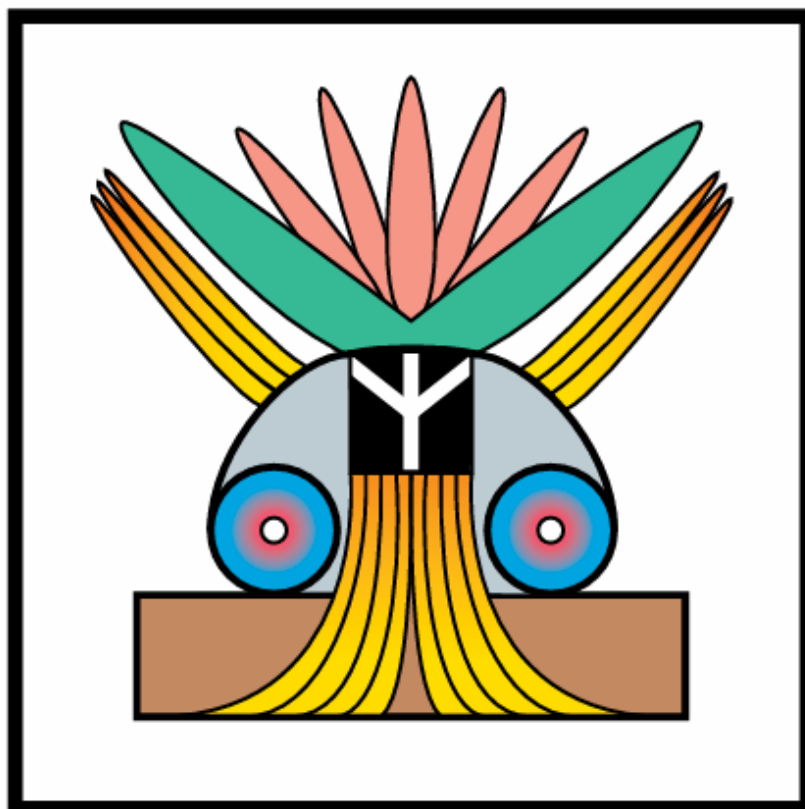

MÍR at' je na Zemi ...

AMANI
BARIŞ
PAQE
PACE
MMP
PAIX
PAZ

EIPHNH
VREDE
平和
שלום
शांवि
سلام
صلح

FIGU – SSSC

Freie Interessengemeinschaft Universell

Hinterschmidrüti 1225

8495 Schmidrüti ZH, Švýcarsko

www.figu.org

FIGU Studiengruppe Česká republika

<http://cz.figu.org>

info@cz.figu.org

Pramen originálního textu

[https://www.figu.org/ch/files/downloads/gratisschriften/und es sei frieden auf erden....pdf](https://www.figu.org/ch/files/downloads/gratisschriften/und_es_sei_frieden_auf_erdenn....pdf)

Překlad a staženo z webových stránek:

FIGU-Studiengruppe Česká republika <http://cz.figu.org> info@cz.figu.org

© FIGU 2002/2019 (německy). 2010/2024 (česky). Některá práva vyhrazena. Na toto dílo platí následující pravidla:

www.figu.org/licenses/by-nc-nd/2.5/ch/

Nekomerční využití je proto bez dalšího souhlasu autora výslovně dovoleno.

Originál vydán v nakladatelství Věk Vodnáře (Wassermannzeit-Verlag), »Svobodné zájmové společenství«, Semjase-Silver-Star-Center, CH-8495 Schmidrüti ZH, Švýcarsko

A mír ať je na Zemi ...

Skuteční lidé, již přejí celému lidstvu lásku, mír, svobodu a harmonii a kteří nepropadli mocichtivosti, sobectví, namyšlenosti ani velikášství, nepoužívají nikdy nenávisti, pomstychtivosti ani smrtících zbraní, aby lidem a světu vnucovali svou vládu, a sice už jen z toho důvodu, že takovéto smýšlení, postupy a prostředky atd. neustále tíhnou k tomu, obrátit se proti svým původcům. Vskutku, pichlavý plevel, jenž všechno potlačuje a ničí, prospívá, raší a bují jen tam, kudy protáhly slepě zuřící armády krvelačných běsnících válečníků a kde vraždily, ničily a pustošily ve jménu a z rozkazu šílených – pod pláštíkem údajné lásky a harmonie, tvorby míru a svobody. To vše je ale opravdu pouze záminka, jež má zatajit mocichtivost, zbabělý strach a zbabělost, jakož i zášť a pomstychtivost těch, kteří osnují válku a teror a kteří pozemským lidem a světu přinášejí nevýslovnou bídu, hroznou nouzi a nevýslovné utrpení.

Zbraně všeho druhu – ať jde o zbraně úderné, sečné a bodné, či o ruční střelné zbraně, jednoduché pušky a automatické zbraně, nebo dále o zbraně biologické, chemické a nukleární, či nakonec o tanky, bomby, rakety a smrtící frekvence a záření – představují vždy neblahé přístroje a předměty, jež přinášejí smrt, utrpení, bolest, zničení a zkázu a které nikdy nemohou být nástrojem nebo prostředkem skutečného člověka, nýbrž pouze zvrhlých kreatur, pro něž lidský život a všechno, co bylo stvořeno Tvořením a člověkem, nemá pražádnou hodnotu. Kreatury, užívající takovýchto předmětů a zbraní, aby jiné napadaly, trýznily, terorizovaly, nenávistně, pomstychtivě a krvelačně vraždily a aby mocichtivě a zločinně ničily, plenily a dobývaly, si stěží ještě zasluhují označení člověk, neboť vpravdě jsou horší a zlejší než zvrhlé krvežíznivé bestie.

Nezůstane-li napadeným jiná volba, než aby se sami chopili týchž prostředků, předmětů a zbraní a aby je použili k obraně vlastního života a země či k ochraně vlastních výtobytků, majetku a blízkých, pak učiní dobře, když budou klidní a prosti všech žádostivostí, nenávisti, hněvu a pomstychtivosti a když nebudou oslavovat dosažené vítězství. Pokud to učiní i přesto, tak nebudou o nic lepší než oni útočníci, protože se budou radovat z vítězství, jež dosáhli proléváním krve, vražděním, zabíjením, terorem, mučením, ničením, zkázou, utrpením a činy, které nejsou důstojné člověka. Je totiž skutečností, že ti, kteří slaví a velebí vítězství, jsou právě tak nenávistní, pomstychtiví, terorističtí, vražední, destruktivní a krvelační jako oni útočníci. Avšak pro krvežíznivce, trýznitele, nenávistníky, pomstychtivce, mocichtivce, válečné vrahy a teroristické vrahy, jakož ani pro ničitele a pustošitele není na světě místo, protože jakožto zcela zvrhlá individua nemají právo vést svůj život.

Lidé, kteří ovládají skutečnou lásku, svobodu, harmonii a mír, nevykonávají moc nad svými bližními, neboť se jim stavějí na roveň, i když zaujímají vůdčí úlohu a vedou lid. Nejsou militaristického ani teroristického smýšlení, a postaví-li se v ryzí obraně úspěšně na odpor a svedou-li nezbytnou obrannou bitvu, potom se nenechávají strhnout nenávistí, pomstou, ničením, zkázou, vražděním ani hněvem. Dokážou si totiž nad protivníkem v každé člověka důstojné podobě zachovat převahu, jelikož jsou ve svém nitru a ve svém lidství prosti potřeb nenávisti a pomsty, zběsilosti, vzteku, vášně, ničivé zuřivosti a zarputilosti atd. Žádostivost a hněv, stejně jako všechny formy zvrácenosti, jsou příčinné důvody porážek, takže skutečného vítězství nedosahuje horkokrevný člověk, nýbrž ten střízlivý a zdrženlivý, klidný a vyrovnaný, jenž se nenechává unášet ani záští, ani mstou, ani ctižádostivostí a mocichtivostí atd. Jednat ve skutečné nedotčenosti emocionálními vlivy je skutečná strategie obrany, protože díky této nedotčenosti si člověk zachovává jasné myšlenky a city, lidskost a taktéž i jasné jednání, takže se nedopouští zvráceností. Tento způsob obrany vede k převaze, která je pro útočníky neodůvodnitelná, a tedy nepřemožitelná a nezničitelná, což neplatí jen v případě útočných a obranných válečných akcí, nýbrž i v každodenním životě a ve všeobecných i specifických mezilidských vztazích, pokud se lidé přou a útočí na sebe. Aby se mohl člověk účinně bránit všem útočností, je skutečně důležité, aby jeho oponent nebo nepřítel nedokázal jeho obrannou strategii odůvodnit. Způsob obrany je tedy nezbytné udržovat v tajnosti, a sice tak, aby všechna slova a pohyby atd. přicházely pro agresivního bližního nebo pro protivníka v každém případě neočekávaně, díky čemuž se na ně nedokáže připravit. A právě to je faktor, jenž je nezbytný k tomu, aby se spolubližní či protivník uklidnil a aby mu bylo možno ukázat jeho omyl anebo jej přemoci, přivede-li ho použitá neodůvodnitelná strategie obrany k rozumu a ukáže-li mu, že je skutečně efektivní.

To, co člověka uschopňuje k tomu, aby vytvářel lásku, mír, svobodu a harmonii a v této podobě jich také s jistotou dosáhl, spočívá v jeho neodůvodnitelné moudrosti, jakož i v jeho soudném myšlenkovém a citovém jednání. To jsou hodnoty, které samy o sobě nezanechávají žádné stopy, protože představují ničím nedotknutelné beztvaré elementy, které jsou pro lidi neviditelné. V člověku a ve světě však mohou tyto vysoké hodnoty způsobovat zázraky, pokud uvnitř a navenek začnou účinkovat. Moudrý člověk je však skrývá v jejich niterné neodůvodnitelnosti, aby unikly zrakům spolubližních, aby působily ze své beztvárnosti a aby je lidé nemohli zničit. Tak může být člověk ve svých myšlenkách, citech, nadějích, touhách, idejích a přáních nekonečně jemný a subtilní a může jít až na hranice beztvárnosti, aniž by utrpěl újmu. Současně také zůstává nekonečně záhadným a může zajít až k hranicím tichosti, aniž by jej bližní či protivník mohl slyšet, porozumět mu a následně jej trápit a znevýhodnit. Tak si člověk vypracuje výhodu, díky níž může jít po cestě spočívající v poučení bližního skrze násilné nenásilí anebo ve vítězství nad protivníkem, aniž by vedl válku,

terorizoval, vraždil, zabíjel, ničil a pustošil a aniž by vykonával nátlak, aby se výrok »Mír ať je na Zemi ...« mohl mezi lidmi konečně uskutečnit.

Skutečný člověk, který v sobě a s okolním světem žije moudře v lásce, míru, harmonii a svobodě, uznává úroveň Tvořivé a přírodní pravdy, jakož i vědění a z něho plynoucí esenci moudrosti, na jejímž základě konflikt s bližním vůbec nemůže vzniknout a vítězství nad protivníkem a bližním nemůže nastat v podobě, jež by pro něj byla patrná. To se sice lehko řekne, avšak krajně obtížně uskutečňuje, protože sobectví a egoismus člověka jsou zpravidla mnohem větší a mocnější než jeho chápavost a vůle podrobit se nezbytnému očištění, které mnozí dokážou provést jen neobyčejně obtížně a zřídkakdy. Skutečný člověk v pravém slova smyslu se může a musí ohledně své evoluční cesty a svého celkového pokroku spolehnout jen a jedině sám na sebe, neboť za sebe v každém ohledu nese odpovědnost zcela sám, takže také on sám musí všechno vidět a sám vše vědět, což znamená, že musí vidět, slyšet, poznat a vědět to, co jiní nevnímají, co jiní nevidí, neslyší a nevědí. To znamená převahu a genialitu a právě tak se dociluje pokrokového a evolučního prospěchu, který učiní lidi nenapadnutelnými a obrany schopnými vůči vší nechápavosti, vůči nenávisti, pomstychtivosti, nelásce, nesvobodě a nepokoji. Aby však člověk těchto hodnot dosáhl, musí vykročit cestou důkladného vyjasnění stávajících problémů s bližními a s okolním světem, což ovšem nepředstavuje nikterak lehký proces, nýbrž proces notně těžký.

Problémy všeho druhu, ať už se jedná o strach, zášť, mstu, zbabělost, teror, mocichtivost, touhu po odplatě či o cokoliv jiného, člověk nemůže a nesmí jednoduše odkládat či skrývat ve své paměti či podvědomí a přitom doufat, že prostě upadnou v zapomnění. Ve skutečnosti budou trvat dál, budou se jako zlé ostny opakovaně hrnout do popředí a napáchají tím nekontrolovatelnou pohromu. Důsledkem bývá v nejhorším případě válka, nenávist, pomstychtivost, vražda, panovačnost, usilování o moc, jakož i teror, fanatismus nebo zabíjení nejhoršího ražení – a tyto zvrhlosti se podaří přemoci jen velmi zřídkakdy. Trvajících problémy tedy nemohou být jednoduše odloženy a odsunuty v paměti nebo v podvědomí, nýbrž vyžadují jednoznačné vyjasnění a vyřešení. To je ale možné uskutečnit jen jedinou cestou, a ta spočívá v tom, že člověk ony trvajících problémy dovede k akutnosti a vědomě je ve všech detailech a nuancích odůvodní, zanalyzuje, zpracuje a odstraní. Učinit problémy akutními znamená, že člověk k těmto problémům – ať už jsou jakéhokoli druhu, tedy ať už jsou vztažené na něho samotného, na jednoho či vícero bližních, na celý národ, na životní prostředí či dokonce na celé lidstvo – přistoupí tak, že je vědomě vyzdvihne a učiní je rozpoznatelnou akutní aktualitou, čímž se stanou vysoce aktivními a vytrysknou jako exploze. To však musí probíhat v klidovém stavu, což znamená, že ony akutními se stávající problémy člověk mobilizuje pouze ve svých myšlenkách a citech a nenechá je propuknout navenek. Tyto problémy tedy nepůsobí navenek, nýbrž

jen uvnitř a zaměřují se na vlastní myšlenky, city a emoce. Protože tedy problémy záměrně nevybuchují navenek, nýbrž pouze směrem dovnitř – protože neexistuje žádný vnější důvod vyvolaný bližními, událostmi, věcmi a situacemi atd. –, označujeme to jako klidový stav. Tak je tomu právě proto, že navenek panuje klid a boj se odehrává pouze niterně. Problémy tedy neprobíhají, resp. neexistují navenek, tudíž je ani při výbuchu není nutné zvnějšku potírat a lze je právě zvládnout ve stavu, v němž ve skutečnosti neexistují, ale odehrávají se pouze niterně a akutně v myšlenkách, citech i emocích. Proto je člověk dokáže vědomě kontrolovat, analyzovat, zpracovávat a špetku po špetce rozřešovat. Všechny emoce i všechny druhy problémů se tedy nacházejí z vnějšího pohledu v klidovém stavu, jelikož jsou zakutňovány pouze niterně. Proto se také učí, že emoční problémy a všechny podoby jiných problémů se mohou zpracovávat a odstranit jen v jejich klidovém stavu.

Emoce, myšlenky, city a problémy všeho druhu, jež člověk niterně a vědomě uvedl do akutního stavu, se při analýze a zpracování za účelem jejich odstranění a neutralizování stupňují podle okolností do mnohem silnějších a vyšších forem intenzity, jako kdyby skutečně nekontrolovatelně propukaly navenek. Tím pádem se celá procedura zvládnání problémů stává pro mnohé lidi stěží zvládnutelnou záležitostí, pokud je jejich nezbytná motivace, plynoucí z vlastního nebo z cizího poučení o nezbytných faktech, jakož i vůle a iniciativa příliš slabá anebo vůbec neexistuje. Z toho důvodu je jen málo těch, kteří jdou tvrdou cestou poznání, sebepoznání i pravdivé seberealizace, a zdolávají v sobě tedy všechna zla a chyby, jež je zdržují a odvracejí od skutečné lásky a svobody, stejně jako od skutečného míru a harmonie. Lidé, kteří touto cestou nejdu, tedy nemohou ničím přispět k tomu, aby mohl jednatel i celé lidstvo říci: »Mír ať je na Zemi ...«

Chce-li člověk na Zemi vytvořit mír, potom musí jako jednatel začít sám u sebe a jít cestou svého vlastního niterního očištění, musí potírat, rozřešit a způsobit definitivní zánik svých emocí, myšlenek, citů i všech svých problémů plynoucích z nenávisť, pomstychtivosti, fanatismu, sektářství, náboženství, mocichtivosti, panovačnosti, strachu, zbabělosti, neřesti a lačnosti, jakož i z válek a teroru, vražd, mučení, trestu smrti a z prospěchářského myšlení, aby přiznal náležité místo skutečné lásce, harmonii, míru a svobodě. Přitom musí mít na paměti, že jedna hodnota nemůže existovat bez druhé, neboť každá jednotlivá hodnota je na té druhé závislá: láska závisí na míru, svobodě a harmonii; harmonie závisí na lásce, svobodě a míru; mír závisí na lásce, harmonii a svobodě; a svoboda závisí na míru, harmonii a lásce. A vskutku pouze všechny tyto hodnoty společně udávají celek, jež lze vyjádřit štěstím a radostí a který všem lidem přináší niterné uspokojení z bytí a úctu před životem v prožitku důstojnosti. Žel jen nepatrná menšina lidí rozumí tomu, jakou hodnotu má vnější i vnitřní láska, mír, harmonie a svoboda. A tak mnoho lidí pod pojmem svoboda rozumí zrovna jen to, že si mohou dělat, co

se jim zlíbí. Avšak právě v případě svobody tomu tak není, neboť svoboda představuje – jak uvnitř, tak i navenek – mnohem více, než si jednotlivec vůbec dokáže představit. Svoboda není jen nějaký všeobecný pojem související s vlastním konáním či s naplněním všech věcí, požadavků, tužeb, pudů a přání atd., které by chtěl člověk vždy uskutečnit. Svoboda znamená mnohem více, neboť mimo jiné ztělesňuje také vlastní otevřenost člověka, díky níž může být jak v sobě samém, tak i ve vnějším okolí a vůči svým spolubližním beze strachu či obav a ve všech věcech otevřený a upřímný, aniž by musel sobě samému nebo ve vztahu ke svým bližním falšovat či zatajovat pravdivá fakta.

Láska, mír, harmonie a svoboda jsou fakta a hodnoty, jichž si každý člověk má a musí být vědom, avšak právě toto uvědomění mu schází, neboť již od pradávna ztratil smysl pro to, aby po těchto vysokých pravostech a vznešenostech v sobě samém pátral; a moudří lidé a proroci, kteří mu tyto hodnoty zvěstovali, byli stiženi pohanou nebo dokonce zavražděni. A všichni vysocí hodnostáři a funkcionáři náboženství a vlád se na tom ještě pilně podíleli a činí tak dodnes. Právě všichni tito političtí a náboženští vykonavatelé moci a vlády od pradávna byli a dodnes jsou těmi, kteří nesli a dodnes nesou zodpovědnost za to, že obyvatelstvo všech zemí zůstalo a zůstává nevědoucí. Mocnáři, panovníci a vládnoucí, jakož i nábožensky věřící a jejich zástupci ve všech úřadech jsou ještě dnes těmi, již zanedbávají svou povinnost vůči lidu a jednotlivému člověku a nesnaží se o to, aby lid poučili a informovali o správném způsobu života a o veškerých souvislostech vědomí, protože vpravdě usilují pouze o to uvalit na lid daně všeho druhu, aby sami ze svých obrovských mezd mohli žít v radovánkách a přepychu. Avšak to není vše, neboť mnohde se také přičiňují o to, aby zradili a zaprodali svou vlastní zemi, aby šířili válku, teror, smrt, zničení a zkázu a aby vedle toho ještě miliardovými obnosy financovali zcela nesmyslné projekty a absurdně a nesmyslně prošustrovali těžce vydělané peníze daňových poplatníků. A především neusilují o to, aby vytvořili skutečnou lásku, svobodu, harmonii a mír, aby konečně bylo možno říci: »Mír ať je na Zemi ...«

Cokoliv člověk činí, musí činit jak pro blaho sebe samého, tak pro blaho svého bližního, všech spolubližních, a tedy pro celé lidstvo, jakož i pro potomstvo v blízké i vzdálené budoucnosti. Ono blaho však spočívá v každém ohledu v tom, že si člověk pomocí skutečné lásky, svobody, míru i harmonie vypracuje opravdové vědění a z něho plynoucí esenci moudrosti, v níž je zakotvena také odvaha, soucit a lidskost, jež člověka v prožitku radosti učiní silným a spravedlivým. Jednat jen za účelem naplnění vlastních žádostivostí a přání je povrchní a sobecké a nakonec to vždy způsobuje zlé následky. A tak musí člověk porozumět tomu a postihnout to, že pouze

pospolitost, vzájemné porozumění a sounáležitost mezi všemi lidmi na Zemi splňuje veškeré předpoklady pro to, aby se mohla skutečná láska, harmonie, mír a svoboda pevně zakotvit a stát se skutečností, v důsledku čehož bude moci člověk beze strachu a obav říci: »Mír ať je na Zemi ...«

Billy

Semjase-Silver-Star-Center
14. prosince 2002, 17:23 hod

»Runa smrti« a její význam

Veškeré dnes existující zvrácené zlo, všechny násilnosti, zpustlost, manické bažení po zábavách, jakož i veškerá lhostejnost všeho druhu, celé ničení životního prostředí, nenávist, pomsta, neřesti, závislosti, odplata, vraždění, zabíjení, podvody, kriminalita, zločinnost, válka a terorismus atd. vycházejí ve svém původu z falešného symbolu míru / znaku peace, který koluje v podobě »runy smrti«, jež má údajně způsobovat smrt a zhoubu.

Od doby, kdy tuto runu vytvořili nacisté, což bylo v roce 1929, ji následně sami zneužívali a nakonec s ní skutečně šířili smrt a zkázu, nicméně to nemůže a nesmí být připisováno runě samotné, neboť ta jako taková představuje jednoduše neutrální symbol, jenž postrádá jakoukoliv energii a sílu. Avšak to, co z ní lidé sami dělají, je špatné, zlé, hanebné, zločinné, velmi nepravé a ničivé a vyvolává to i vše, co je nesmyslné, zlé, neblahé, katastrofální, zrůdné a zpustlé atd., k čemuž je nutno povědět některé důležité věci, jež ovšem nelze vysvětlit několika málo slovy, ale pouze podrobným způsobem, aby lidé vše dokázali správně pochopit a rovněž to i patřičně rozumově postihnout.

Pokud jde o to, co si pozemšťané po celém světě chybně vymýšleli a co si i nadále chybně myslí, totiž právě ohledně »runy smrti« v tom ohledu, že ona sama vyvolává a vysílá zhoubné kmity, tak to je pohádka. Ta vznikla jednak proto, že byla od roku 1929 do roku 1945 zneužívána runa Algiz v souvislosti s vražednými, zločineckými a ničivými machinacemi nacistů, a jednak proto, že »runa smrti« a její smysl nebyly dostatečně vysvětleny a popsány.

Pouze tehdy, když pozemšťané vidí, pozorují nebo probírají tuto runu, tak to v nich na základě jejich domněnek, spekulací, myšlenek, pocitů a vzpomínek atd. vyvolává asociace, resp. příčinná spojení a představy vztažené na zločiny nacistů, jež se vstíply do podvědomí lidstva.

Sám sice nejsem specialista na runy, a tedy ani zvláštní znalec run, takže se v tomto tématu obzvláště nevyznám, ale snažil jsem se vyzkoumat to, co se fakticky váže na »runu smrti«, která představuje zlou falzifikaci. S pomocí análů Plejaren jsem byl schopen se zapracovat do nauky o správné runě, runě Algiz, a vstípit si její

skutečný význam, jenž se naprosto liší od toho, jaký byl v roce 1929 přiděláním přířčen nacistické runě, z níž byl roku 1958 vytvořen falešný znak míru / znak peace, jenž se rozšířil po celém světě.

Význam runy Algiz postavené vzhůru nohama

Co se týče skutečných významů runy Algiz, jež byly v době Germánů detailně zachyceny v záznamech Plejaren, tak tato runa – jakož i všechny ostatní – vykazuje naprosto protichůdné nebo pouze podobné hodnoty ve srovnání s těmi, jež odpovídají domněnkám a tvrzením dnešního vědeckého výzkumu run, což budou ale »rozumbradové« určitě popírat, protože ti jsou přece tuze bystří, vše »vědecky« probádali a vědí to právě »lépe«. K tomu však podám vysvětlení později, neboť nejprve musí být řeč o »runě smrti«. V případě falešného znaku míru se totiž ve skutečnosti jedná o již nacisty zfalšovanou a zneužitou runu Algiz, která je správně vyjádřena znakem ᚷ, avšak byla v obrácené podobě ᚸ dezinterpretována jako »runa smrti«, což se poprvé stalo od prvních let 20. století a poté tím spíše od roku 1929, kdy byl této runě přidělen význam smrti a zkázy, a v tomto smyslu je vykládána do dnešního dne. A tak je tomu proto, že používáním této obrácené runy nacisty – tedy právě od doby jejího nového návrhu a následně od doby jeho dalšího uplatňování v podobě falešného znaku míru – bylo skutečně způsobeno nesmírně mnoho nevýslovného utrpení, bídy a nouze a byly také zabity milióny lidí, spáchány zločiny, masové vraždy a genocida a probíhalo vyhlazování a boření. O tom, tedy právě o »runě smrti«, bude nutné ještě jednou něco vysvětlit na pozdějším místě, neboť nejprve je nutné vyložit a objasnit význam té převrácené a ke zlým účelům zneužité runy, která však ani v této podobě neznamena smrt ani zhoubu.

Runa Algiz ᚷ, pokud je postavena vzhůru nohama v podobě ᚸ, znamená následující, jak vím na základě poučení od Plejaren:

1. Na cestě života číhá mnoho nebezpečí, buď pozorný a »daný« (= duchapřítomný).
2. Využívej stále svoji vlastní ochranu pomocí své niterní Tvořivé síly.
3. Rozeznávej vždy danost a »případnost« (= skutečnost a pravdu).
4. Buď stále na pozoru, bdělý a opatrný.
5. Varuj se všeho chvatu a spěchu, dbej též o rozvahu a nabrání dechu.
6. Nebuď nikdy přístupný žádným negativním vlivům (přemlouvání, indoktrinaci, víře).
7. Střež se obecně veškerého tělesného násilí.
8. Zdolávej zlé síly v sobě, dříve než se budou tlačit do popředí (= do vnějšího světa).
9. Usebírej (zklidňuj/soustřeď) své myšlenky v dobré síle a využívej je k úspěchu.

Falešný znak míru / znak peace vyjádřený obrácenou runou Algiz 𐌲 byl tedy rychle označen za »runu smrti«, ačkoliv se v případě správné, avšak zneužití runy 𐌲 jedná o germánskou »runu ochrany«. Chybně používané myšlenky, pocity a vzpomínky ve spojení s tímto obráceným runovým obrazem plodí v pozemšťanech od doby, kdy byl z runy Algiz vytvořen nacistický symbol, velmi negativní a zhoubně zvrácené nehodnoty, jelikož tato runa, která ve správném pojetí nemá se smrtí působenou vražděním, se zločiny a podobně nic společného, byla jednak zneužita nacisty a jednak roku 1958 slabomyslně zfalšována do podoby chybného znaku míru.

S přetočenou runou Algiz je pácháno nesmírně mnoho nesmyslů a lidé s ní rozdmýchávají a praktikují pitomé, slaboduché spiklenecké teorie, jimiž rozšiřují strach a děs. Runa Algiz – i ta falešná, převrácená – je sama o sobě naprosto neškodná a neztělesňuje pro žádného člověka nic negativního ani pozitivního, tedy ani nic dobrého, ani nic zlého. Tato runa je jednoduše přítomna a je sama o sobě zcela neškodná, ať je nakreslená, vytesaná, vyřezaná nebo zobrazená na fotografii atd. V zásadě záleží vždy na samotném člověku, jak na nějaký symbol nazírá, s čím jej ve svých představách spojuje, s čím si jej asociuje a co z něj svými myšlenkami a pocity, jakož i svým jednáním a chováním udělá.

Pro pozemšťany budiž ale nyní řečeno, že runu Algiz ve správném pojetí nelze »přetáčet« ani jinak obracet a otáčet, takže ji nelze převrátit ani v nic dobrého, ani v nic zlého, a tedy ani do podoby »runy smrti«. To, o čem v případě ochranné runy Algiz přesto symbolicky hovoří runologie – jak lze v pojetí Plejaren přeložit do německého jazyka nauku o runách –, spočívá pouze v symbolických představách s ní spojených, a sice výhradně ve dříve popisovaném významu runy Algiz postavené vzhůru nohama.

V zásadě představuje runa Algiz jednoduše ochranný symbol, avšak nikoliv symbol zlé smrti a zkázy. Tato runa v podstatě vyjadřuje mimo jiné normální smrt a znovuzrození, avšak obzvláště i jistou plodnost, a tím také vlastní novozrození, jakož i vznikání nového života obecně.

Z analů Plejaren jsem se mohl naučit tomu, že takzvaní znalci run interpretují runy do jisté míry správně, avšak skutečně jen do jisté míry, neboť je připisují chybným všemocem, jelikož dotyčné významy chybně chápou a vykládají. Z toho důvodu si dovoluji, abych na základě pojmů z analů Plejaren vysvětlil to, co je nezbytné:

Runa Algiz jednoznačně představuje, jak jsem již říkal, v první řadě symbol ochrany, avšak je jí také vyjadřováno – a sice právě ve smyslu výkladu runové nauky –, že člověk nalezne ochranu, pokud se svěří do sféry vlivu Tvořivé energie a její síly, která jej samotného oživuje, v které ale také hledá ochranu. Při tom nehraje vůbec roli, k jakému myšlenkově-pocitovému směru přísluší, zdali zastává náboženskou, světskou, filozofickou, ideologickou a ateistickou víru, nebo zda se přiklání k reálné skutečnosti, a myslí díky tomu čistě realisticky na základě pravdy. Musí být také

pochopeno, že celá ta runa neznamená, že nad člověkem drží ochranou ruku nějaký Bůh atd. nebo že nad ním bdí nějaká andělská bytost, dobrý duch, cosi svatého, jakási vyšší moc či podobně. Další smysl runy Algiz spočívá v zásadě v tom, že se člověk nemá ve víře upisovat žádné iluzorní, jemu nadřazené instanci nebo moci, ale že se má otevřít Tvořivé energii a síle v sobě samém. Onen vlastní základní smysl té runy tedy vyjadřuje Tvořivou energii a sílu, která samotného člověka oživuje a díky níž je naprosto schopen rozhodovat sám o sobě a být pánem a mistrem sebe samého. Smysl runy Algiz tkví tedy v tom, aby člověk sám nad sebou rozprostřel své vlastní ruce, jako by chtěl v sobě obejmout energii Tvoření, která jím proudí a která jej oživuje. Avšak tato runa v sobě skrývá i ten smysl, že Tvořivá energie a Tvořivá síla neslouží jen k ochraně vlastní osoby, ale také ostatním lidem, přírodě a všemu životu zvířectva a rostlinstva vůbec, takže má být i nasazována v tomto smyslu. A vposled vyučuje runa Algiz o jistotě, že energie Tvoření, která oživuje člověka a všechny existence vůbec, dodává člověku nekonečným způsobem dostatek energie a síly k tomu, aby tvořil mír, svobodu a harmonii a aby tyto hodnoty zachovával, jakož i k tomu, aby je neustále nápomocně předával dále a vše bral pod svoji ochranu, pokud bude dobro této Tvořivé energie, která v něm působí a která jej oživuje, využívat.

Každý jednotlivý symbol má svůj určitý význam, avšak ten mu přiřazuje člověk, který si pod ním něco představuje a spojuje jej se svými myšlenkami a pocity, což mu pak i něco dává, avšak toto něco vytváří ze sebe samého – ale když potom myslí nerealisticky a daný symbol spojuje s nějakou vírou, tak ono něco chybně připisuje účinku samotného symbolu, účinku, který symbol údajně sám vyzařuje a obrací ve skutečnost. Tak je tomu i v případě runy Algiz, a proto i v jejím případě platí: »Jaká víra, takový účinek.« Jak bylo řečeno, představuje tato runa sice runu ochranou, ale pouze mimo jiné, přičemž v žádném ohledu nepředstavuje nic negativního ani zlou smrt, a to ani v tom smyslu, že člověka vědomě vede nebo má vést do zkázy. Pokud se však něco takového stane i přesto, tak to s naprostou jistotou nevyplývá z působení runy Algiz – a takové působení nikdy nemají ani jiné symboly atd. jakéhokoliv druhu. Stane-li se však nějaká věc i přesto, tak v žádném případě proto, že by nějaký symbol atd. vyzařoval patřičnou energii a sílu a tím něco způsoboval, neboť odehraje-li se něco v souvislosti s nějakým symbolem, nebo i s horoskopem, věštěním a vírou, tak to plyne z ryzí hlouposti člověka, protože právě nepoužívá rozum, ani zdravý úsudek, ale na dané nesmysly věří, a tím pak na nevědomé úrovni cílesměrně jedná, a to tak nerozvážně, že se odehraje a vyplní to, v co právě věří.

Pokud člověk věří v symboly, propadl nějaké náboženské víře nebo se upsal horoskopům či věštění atd., tak v určitém okamžiku myslí a jedná, na zcela nevědomé úrovni, lehkověrně naprosto přesně podle toho významu, jaký danému symbolu, horoskopu nebo věštění atd. přiřazuje, protože tomu právě věří, a z toho důvodu se

zákonitě odehraje a vyplní to, o čem si namlouvá, že se to stane a že se to prokáže být skutečností. A když se pak skutečně vše odehraje tak, jak si to namlouvá, protože tomu věří – a to nezávisle na tom, zda se původně jedná o údajnou energii či sílu nějaké runy, o nějaký symbol libovolného druhu, o horoskop, nějakou věc či věštbu atd. –, tak se nevyhnutelně stane, že se to uskuteční, a to přesně podle toho, jaký význam člověk dané věci přiřkládá a co od ní celé očekává.

Je jasné, že platí i staré významy, jaké tato runa – stejně jako ostatní runy a symboly atd. – v běhu staletí dostávala, neboť tyto významy jí vírou lidí propůjčovaly hodně moci a energie, avšak ve skutečnosti tuto moc a energii nedávali lidé runě nebo jinému symbolu samotnému, nýbrž sobě samým. To právě proto, že si mysleli, nadále si myslí a v hluboké víře, avšak mylně se domnívají, že v sobě sama runa nebo symbol obsahuje moc, energii a sílu, což je ovšem iluzorní a od základu chybné, protože tyto faktory vytváří pouze sám člověk v sobě samém, čímž způsobuje to, co dané runě nebo jinému symbolu připisuje a co od nich ve své víře očekává. Vše se tedy odehrávalo či odehrává a uskutečňuje jen proto, že lidé jednoduše věřili či věří v moc, energii a sílu run nebo nějakého symbolu, což právě dělali a nadále dělají věřící lidé neustále. V zásadě tedy záleží vždy pouze na člověku, který danou runu, symbol nebo jinou věc ve víře používá, neboť způsob, jakým vše vlivem samotné víry člověka smí a může působit a skutečně i působí, vychází výhradně z účinku jeho víry, pokud je věřící; a když věřící není, tak věci vycházejí z pravého vědění jeho rozumu a zdravého úsudku.

Pokud člověk něčemu přiřkládá negativní nebo pozitivní význam, tak přesně v tomto momentu přetváří své očekávání podle svých myšlenek a pocitů v energii a sílu, kterou pak v sobě lehkovážně buduje tím způsobem, že v sobě vše – ať už vědomě nebo nevědomě – svojí vírou zaměřuje k tomu, aby se to následně silou jeho očekávání a jeho víry i zákonitě odehrálo.

Každý symbol a horoskop, každá runa, věštba a světská, filozofická, ideologická či náboženská víra žije z energií a sil, jež na ni člověk vynakládá, a ta dotyčná věc má význam, jaký ji člověk připisuje a v nějž věří, ať už jde tedy právě o nějaký symbol, horoskop, runu, věštbu nebo o něco jiného atd., čemuž ve svých očekáváních a své víře důvěřuje. O tom by měl každý člověk důkladně přemýšlet a neměl by prostoduše, věřivě, naivně či slabomyslně jednoduše něco uctívat a vírou přijímat jako danou pravdu, a to ani ohledně údajného mírového symbolu, který ve skutečnosti mírový není a který při pozorování vyvolává současně ve většině lidstva upomínavé reminiscence, resp. zpětné pohledy nebo právě vzpomínky na světovou válku probíhající mezi lety 1939–1945 a spojenou s hrůznými činy nacistů. A tyto reminiscence, které se uložily a fakticky zažraly do kolektivního podvědomí většiny pozemských lidí, způsobují, že účinkuje Stockholmský syndrom¹, podle nějž lidé

1 **Stockholmský syndrom** je specifická pozitivní emoční i afektivní vazba a závislost oběti (např. rukojmí) na pachateli

patříčně ovlivňují své smýšlení a začínají jednat právě tak, jak jim to při jejich pohledech do minulosti sdělují jejich myšlenky a představy. Celá tato věc však vede ještě mnohem dále, neboť vlivem těchto reminiscencí – zvláště při nahlížení na takzvanou »runu smrti«, která představuje falešný symbol míru – propukají všechny zhoubné a nezvládnuté, nepříznivé, málocenné, negativně chabé, destruktivní, neblahé, jakož i zlovolné, podlé a zvrácené charakterové vlastnosti, jež jsou zahraabané v nejhlubším charakteru člověka. Tímto způsobem jsou vytvářeny všechny zlé špatnosti, které se rozmáhají, stupňují a jsou vytvářeny i dále do budoucnosti, přičemž se stále více rozšiřují po celém světě a přinášejí ustavičně četnější a horší pohromy.

Všechny ty účinky Stockholmského syndromu mají však ještě jeden další zlý efekt, a sice ten, že se způsoby chování lidí vyvíjejí tak asociálně, že se kolektivně přenášejí na smýšlení ostatních a to pak na podvědomé úrovni nekontrolovatelně ovlivňují. A to probíhá tím způsobem, jak vyučoval a důkladně vysvětloval Sfath, že vznikne takřikajíc jakýsi kmit smýšlení, který se nekontrolovatelně rozšiřuje a který působí kolektivně, jakoby indoktrinačně, na každého člověka, který je k němu vinou nezralosti svého vědomí náchylný, v důsledku čehož podle něj pak zaměřuje své smýšlení, své chování a jednání atd. A to se pak děje, aniž by se člověk ve svých vzpomínkách ještě konfrontoval s oněmi původními událostmi. Ta změna smýšlení tedy vzniká v lidech tímto způsobem, kolektivně, a působí na bázi oněch patřičných kmitů jakoby hypnoticky, přičemž podle ní člověk utváří své smýšlení, na jehož základě pak reaguje. Celkově vzato v něm vystává a začíná působit nutkavá touha napodobovat, podle níž řídí své myšlení, chování a jednání a podílí se na všem jako souběžec jiných, jako by byl k tomu všemu magicky přitahován – v důsledku toho se lidé masově shromažďují, jako na demonstracích, parádách a zábavních událostech, nebo se shlukují za účelem rozepří, nenávistných kázání či válečného a rasistického štvání anebo při setkáních probíhajících ve smyslu náboženských bludů atd. To se děje proto, že jsou lidé uchvacováni tím kolektivním kmitovým vlivem a zaměřují podle něj své smýšlení, takže jsou tímto ovlivněním strženi, chovají se neuvážlivě a jednají v souladu s dotyčnými našeptávanými, jež působí jakoby indoktrinačně a hypnoticky, a to činí dotyční proto, že to celé nedokážou kontrolovat. A tak je tomu přesto, že ona »runa smrti« vlastně nemá nic společného se zlem a nemá ve svém původu ani nic co do činění se smrtí a zhoubou. Ve skutečnosti a pravdě symbolizuje princip života, z něž však v roce 1929 vytvořili nacisté svým slaboduchým esoterickým uvažováním, ve prospěch svých zločinů, opak, a tedy právě symbol smrti a zkázy, který byl používán a rozšířil se. Následně, v roce 1958, byla vinou hlouposti, nevědomosti a prostomyslnosti spáchána druhá slaboduchost, a sice v Anglii, když byl pro demonstraci jedné organizace navržen symbol »nukleárního odzbrojení«, který byl vystylizován do podoby falešného

(např. únosci) vyskytující se též ve vztazích některých vězňů a jejich vyšetřovatelů; pozn. překl.

symbolu míru, jenž se rozšířil po celém světě. Při tom ale nebyla věnována pozornost faktu, že tento symbol vešel kdysi ve známost v nacistické říši jako »runa smrti«, kterou bludně věřící a esotericky pomatené vrchní nacistické vrstvy atd. používaly jako znak, resp. jako symbol. To mělo za následek, že se ten nacistický, v roce 1929 navržený symbol velmi rychle rozšířil po celém světě a byl stavěn na roveň se smrtí, vražděním, mučením, zločiny, masovými vraždami, znásilňováním, nelidskostí a masovou likvidací národů a nábožensky věřících atd. A to právě přesně ve smyslu nelidského, zločineckého konání nacistických band, které rozšiřovaly pohromy, jaké svět doposud ještě nikdy nezažil a nespatriil, tedy smrt a zločiny nejhrubšího ražení. Potom tedy bylo jen otázkou času, než se to vše rozšířilo po celém světě a než to v lidech začalo vyvolávat zhoubná myšlenkově-pocitová hnutí a kmity, a tak to vše následně velmi rychle začalo působit ve většina lidstva, zcela ve smyslu Stockholmského syndromu. A toto působení generovalo zhoubný kmit na poli vědomí, myšlenek, pocitů a psychiky a ten se s prudkou rychlostí rozšiřoval po celém světě a působí od té doby kvůli účinku onoho syndromu na velkou masu pozemského lidstva. To dohání většinu pozemského obyvatelstva ke zlovolnosti a dychtivosti, k neřestem, chtivosti peněz, zločinům, lhaní, podvádění, znásilňování, pedofilii a nenávisti k jednotlivým lidem, ale rovněž k bludy nasycené nenávisti mířící proti jiným rasám, národům a náboženstvím, a dále i k vraždění, hromadným a rodinným vraždám, zabíjení, terorismu, hegemonii a mocenským manýrům. A z toho vyplývají i krvavá povstání, občanské války a války obecně, populismus, pannačnost, nelidskost a všechny jiné zvrhlosti lidí.

Co je nyní nutno povědět k vadnému chování většiny pozemského lidstva, to se váže na skutečnost, že celé to neštěstí všech lidských zvráceností bude po celém světě pokračovat i do budoucna a bude přinášet smrt, zhoubu, války, teror a destrukce. Na tom ponесou mimo jiné, jako tomu bylo i doposud, vinu ti, kteří budou nadutecky vykonávat svoji moc, tedy neodpovědní vládnoucí, kteří budou zneužívat svoje pozice k tomu, aby po celé Zemi, ve všech státech, plodili nepokoje a disharmonii. A jak je tomu již od nepaměti, přechází to vše, co tihle neodpovědní vládnoucí dělají, na kmitové úrovni na většinu národů, v důsledku čehož tyto národy jásavě přizvukují kriminálním, zločineckým a zloplodným intrikám svých vládnoucích a hlasitě je podporují, přičemž i tato schvalování a napodobování uvnitř populací zračí onen Stockholmský syndrom. A současně s tím je seřvávána a hrubě umlčována menšina těch, kteří neoplývají hloupostí jako ti, kteří křičivě provolávají svůj souhlas a podporu. Zároveň ti nemnozí, kteří používají svůj rozum a zdravý úsudek, postihují ono zlo, které způsobují ti neodpovědní vládnoucí, kteří kvůli své moci a hegemonii, ale i kvůli svým náboženským bludům a ve jménu svého imaginárního Boha, bezskrupulózně vedou svůj vlastní lid a svět do válek, nepokojů a terorismu, čímž je i svádějí ke všemu zlému.

Nenávist, egoismus, žárlivost, nedůvěra, pomsta a odplata se budou ve většině lidí i nadále stupňovat, stejně jako vraždy v rodinách, v kruzích známých a při loupežích a přepadeních atd., a stále více se bude rozmáhat i charakterové chátrání u mladých generací, které se již objevuje, a to vše v přímé úměře k rostoucímu přelidnění. A toto se odehrává a bude tomu tak, protože smýšlení většiny lidstva stále více sklouzává do charakterového chaosu, zrůdnosti a jim odpovídajícího chování, čímž nakonec upadne do smýšlení chatrného a chudobného.

Ohledně všech těch zvrhlostí, zlých a negativních věcí, které se odehrávají vlivem víry v »runu smrti« na základě Stockholmského syndromu, je nutno stále znovu jasně a zřetelně uvádět, že samotná runa, resp. samotný symbol všechny ty zvrácenosti a všechny zlé, špatné a negativní věci nevyzařuje. A tak je tomu přesto, že podle pomatených tvrzení nacistické esoteriky se hloupě vykládá, že zvrhlé kmity vyzařuje samotná runa. V zásadě vypadá pravda pouze a vždy tak, že tuto runu zneužívali nacisté jako náhrobní symbol, jakož i pro smrt, vraždy, mučení, genocidu, znásilňování, masové vraždění, šílenou politickou víru a dále též pro válku, teror a vyhlazování židovského národa. A tato skutečnost vedla k tomu, že ve většině pozemského lidstva vzešla v souvislosti se Stockholmským syndromem nenávist k této runě a té samotné pak bylo přibásňováno všechno zlo a pohromy. Tato nenávist vytvářela a nadále vytváří sobě odpovídající kmit vedoucí k vadnému chování, a sice na základě zlých vzpomínek na zločinné události v nacistické válce, jak to odpovídá normálnímu chodu vývoje chování lidí a jejich napodobivému jednání v důsledku Stockholmského syndromu, což není neobvyklé, stejně jako ani faktum, že se tento z onoho syndromu plynoucí kmit mocně zahníždil v kolektivním podvědomí pozemšťanů. A tento nenávistný kmit, který se začlenil do kolektivního podvědomí pozemského lidstva a který se zaměřuje na »runu smrti«, drží lidi do dnešního dne na bázi odpovídajících vědomních vibrací ve svém neblahém zajetí a usměrňuje je k chybnému smýšlení. Z toho vyplývají, v důsledku mocného působení Stockholmského syndromu, na celém světě záštiplné myšlenky a pocity, jakož i naprosto chybné, nelogické, zvrácené a člověka nehodné způsoby chování rozličného druhu, jakož i různé nekontrolované myšlenky, pocity a jednání a z nich dále vycházející různorodé pohromy a neštěstí. A z toho všeho zákonitě plyne, že všechny tyto neblahé zvrhlosti v každém ohledu ustavičně a nezadržitelně dospívají k extrémnímu účinku zvláště tehdy, když člověk nahlíží na »runu smrti«, resp. když vidí falešný mírový symbol s touto runou. A tak tomu zákonitě jest, nezávisle na tom, kde člověk takovýto znak vidí, zda je na tričce, na obraze nebo někde namalován, anebo je na nálepce, nějaké kresbě nebo ukazován v televizi, na odznaku či kdekoliv jinde. Pokud tedy ...

Ptaah Promiň ... To, co říkáš o té »runě smrti«, která byla nerozumně a nesoudně uvedena do oběhu jako falešný mírový symbol plodící zlé nepokoje a která od té doby až do dnešního dne rozšiřuje mezi pozemšťany po celém světě nemír,

nesvobodu, disharmonii, nespravedlnost, nepoctivost a zvrhlé způsoby chování, to vskutku odpovídá pravdě. Aby to však člověk dokázal skutečně ve všech nuancích pochopit, k tomu musí být schopen vše vnímat realisticky a v souladu se skutečností a rovněž to i analyticky probádat a posoudit. Žel je ale faktem, že pozemšťanům není dáno, aby byli takovými realisty, jako jsi ty, který jsi byl v tomto ohledu vyučován mým otcem a který ses stal neochvějným realistou – něco takového lze na Zemi shledat toliko vzácně.

Avšak já chci něco povědět o tom falešném symbolu míru, který vznikl roku 1958 na základě návrhu britského umělce jménem Gerald Holtom. Ten symbol byl určen pro velikonoční pochod z Londýna ke středisku výzkumu jaderných zbraní v Aldermastonu, přičemž tento pochod byl tehdy z globálního hlediska první, resp. byla to první kampaň tohoto druhu, která vzbudila velký rozruch, jak přece víš. Zakázku na návrh tohoto znaku dostal Holtom od britské organizace CND, »Campaign for Nuclear Disarmament«, resp. »Kampaně za jaderné odzbrojení«, aby se pak pod tímto znakem, tedy právě s touto chybně použitou runou, demonstrovalo za nukleární odzbrojení. Jako údajný mírový znak si pak tehdy tento symbol našel cestu do celého světa a od té doby přinášel Zemi a celé pozemské populaci nepředstavitelně mnoho neštěstí a pohrom, tedy právě proto, že tento symbol byl v době nacismu zneužíván jako »runa smrti« a že jej pozemšťané od té doby stavějí na roveň se smrtí, neštěstím a zločinností.

Runa s významem »runy smrti« byla vyvinuta až roku 1929, a sice v rámci takzvaného »Armánského futharku«², přičemž plynula z ryze bludných esoterických představ nacistů a byla jejich vynálezem. K vytvoření této runy byla použita jedna z původních germánských run, jejíž význam byl zfalšován v opak a v negativno, zatímco jiné runy byly od základu nově vymyšleny.

Od doby používání tohoto falešného symbolu míru se jím zabýváme v tom smyslu, že v každém ohledu přísně vědeckým způsobem pozorně pozorujeme, zkoumáme a analyzujeme, jak tento znak působí na celé pozemské lidstvo. Z toho důvodu jsme patřičně usilovali o to, abychom získali poznatky o původu této »runy smrti«, díky čemuž jsme dospěli k bezchybnému výsledku toho druhu, že tento znak, který je chybně považován za znak míru, plodil v Novém Věku již od doby své prvotní existence a svého prvotního využívání rozepře, válku, teror, rasismus a různorodá neštěstí, což se na podprahové úrovni rychle kolektivně zakotvilo v podvědomí pozemšťanů a šířilo se to jako lavina ve většině lidstva. Toto faktum tedy odpovídá exaktně tomu všemu, co jsi vysvětloval.

Ony silně zvrácené a zhoubné kmity, o nichž ses zmiňoval, vytvářely od počátku toho všeho v souvislosti s »runou smrti«, jež runou smrti není, ve většině lidstva nesmírně mnoho těžce zvrhlých způsobů chování. Přitom se však celé to neštěstí

2 Druh runové abecedy, vysvětlení a způsob zápisu runových znaků; pozn. překl.

vskutku nenalézá v této runě jako takové, neboť plyne ze Stockholmského syndromu, jenž ve většině pozemských lidí způsobuje zvrhlé smýšlení. Z toho důvodu se smýšlení této většiny a veškeré její zvrácené způsoby chování v každém ohledu stále více vymykaly kontrole a upadaly do chaosu, zdivočelosti a zchátralosti, vinou čehož vše překračovalo veškeré meze. Proto dnes v pozemském lidstvu již nevládne pražádná slušnost, pořádek, mír, spravedlivost, soucit ani sounáležitost, ale všude vládne už jen zhoubnost, zlovolnost, zvrácenost a lhostejnost až po samu zpusťlost.

Máš rovněž pravdu v tom, že ta »runa smrti« není runou smrti, nýbrž runou života, která v podobě runy Algiz nese význam »losa«, jakož ale i »obranu«. Tuto runu však již dávno, v minulém století, zneužil jeden protižidovský nacionalistický esoterik jménem Guido von List, jehož pravé jméno však znělo Karl Anton List – ten se narodil ve Vídni roku 1848 a zemřel v roce 1919 v Berlíně. Avšak ten nový znak – jenž byl vytvořen až v roce 1929 a jenž potom právě, na základě falešné úvahy jako »runa smrti«, vstoupil do kolektivního podvědomí pozemšťanů – se ještě dnes používá v pravicově extremistických nacistických kruzích, avšak ten znak má význam »pramene života«, nicméně je jakožto runa »Mannaz« zakázán. Okolnost, že ten nacionalistický esoterik a nepřítel židů List interpretoval význam této runy jako »obranu« atd., využili následně v době nacismu zmatení nacističtí esoterici ve svůj prospěch a používali tuto runu jako vysoce ceněný znak nacistické propagandy, který byl vystylizován i pro árijské národněsocialistické ženy, jež byly nabádány k tomu, aby se staraly o plození árijského potomstva. Runa »Mannaz« byla však využívána i jako poznávací znak lékáren, jakož i pro jiné účely. Podle tehdejšího nacistického líčení byla tato runa »Mannaz«, resp. »runa smrti«, kterou si přizpůsobil List a později i raní nacisté v roce 1929, interpretována v esoterickém smyslu tak, že tento znak představuje »muže s božskou mocí«, jehož roztažené paže symbolicky ztělesňují sílu německého národa a nacionalistického hnutí.

Pro pravicové extremisty, zejména pro nacionalisticky smýšlející neonacisty, představují runy cosi obzvláštního, přičemž jisté z nich hrají na pravicově extremistické scéně speciální roli, protože pro ni mají zvláštní významy, hlavně za účelem praktikování starého náboženství.

Runy používali rádi již národní socialisté, a to speciálně v souvislosti s uctíváním germánství, v němž spatřovali původnost nacionalistické ideologie. Krom toho je zvláště »runou smrti« symbolizován odvrát a zhoubná nenávisť, která se zaměřuje proti modernímu světu a především proti židovství, ale rovněž i proti křesťanství a islámu. V protikladu k tomu stojí však příklon ke germánské esoterice, a tak jsou i ti, kteří se v rámci národního socialismu zabývají runami, nepochybně i pravicovými extremisty. Přirozeně je nutno mít vždy na zřeteli souvislost, která k celé věci přísluší, neboť ohledně účinků záleží vždy na tom, jak jsou dány.

Již ve »Třetí říši« se stávalo, že byly runy zneužívány k jiným, zlovolným účelům, a sice k účelům bludné náboženské víry, jakož i k trestání »zločinců«, kteří byli velmi často mučeni kvůli bagatelním proviněním, resp. bagatelním deliktům, a nezřídka byli i vražděni, což ale nikdy nevešlo ve veřejnou známost. Všechny takovéto osoby, které tehdy věřily runám a které tvořily speciální uskupení – jež tajně existují ještě i dnes a jejichž členové nebyli, a ani v dnešní době nejsou neonacisté – plnily »svatou povinnost« (a tak to platí i dnes) pod hrozbou vlastní smrti, že o těchto věcech budou neochvějně mlčet, aby tak garantovaly, že nic z toho nepronikne na veřejnost. A tak se to zachovalo do dnešního dne, takže jsou i nadále prováděny runové vraždy, jež v důsledku toho, že členové těchto runových sekt plní povinnost mlčenlivosti, nebývají objasněny, a to zvláště proto, že tyto vraždy jsou bez výjimky zinscenovány, resp. zaranžovány a prováděny jako nehody a sebevraždy všemožného druhu. Ta runa Algiz doznala ...

Billy Promiň prosím, neboť k tomu bych chtěl i já ještě jednou něco povědět, a sice některé věci, jimž jsem se učil od tvého otce Sfath a které mi připadají důležité: On říkal, že ta »runa smrti«, resp. runa »Mannaz« bude v neonacistických kruzích dále používána ještě v dnešní době. Tento symbol bude podle něj až hluboko do doby 3. tisíciletí souviset s »SA«, resp. »úderným oddílem«, resp. s »uniformovaným ozbrojeným politickým bojovým oddílem v podobě organizační jednotky« NSDAP, resp. »Národně socialistické německé dělnické strany«, resp. strany nacistické. Ta bude totiž prý ve skrytu vedena dále, avšak v souvislosti s jedním šíleným, organizačně a ideologicky heterogenním »hnutím Říšských občanů«. Tím je míněno hnutí, které svoji vnitřní stavbou není stejnorodé a uspořádané, takže vykazuje i nejednotnost a nestejnorodost, je složeno nerovnoměrně, a tudíž nikoliv homogenně a je vybudováno neřádně a volně, a proto jej lze právě označit za heterogenní hnutí, skupinu, masu nebo vrstvu atd.

Když přemýšlím o dotyčném vysvětlení Sfath, tak se podle mého názoru jedná o dnešní »hnutí Říšských občanů« v Německu, které představuje scénu, jež se vlastně skládá z vyšinutých, zmatených, nepřičetných a šílených jednotlivých osob a malých uskupení, a tato scéna je přítomná nejen v Německu, ale i ve Švýcarsku, Rakousku, USA a Rusku atd. Tyto pomatence, kteří zčásti šíleně doufají i v návrat »Třetí říše«, lze částečně označit i za politické sektáře, pro něž je existence Spolkové republiky Německo podezřelá a neuznávají ji, neboť ji popírají jako legitimní a suverénní stát. S tím je přirozeně spojeno i jejich plošné, otevřené odmítání veškerého právního pořádku, jelikož toto je faktem ideologie takzvaných Říšských občanů, kteří i zatracují veškerou demokracii. K tomu náleží i jejich odmítavost v rámci historického revizionismu, jakož i popírání holokaustu, přičemž mezi nimi částečně existuje i silný antisemitismus, ale rovněž i ideologické prvky pravicového extremismu. A jak vím, tak tihle šílení lidé smýšlejí i ve smyslu odmítavého postoje k otevřené a pluralistické společnosti, resp. vehementně zatracují veškeré vedle sebe

existující, rozdílné světonázory a životní koncepty uvnitř populace. Dále se členové tohoto hnutí zdráhají platit pokuty a daně, a rovněž neuznávají ani soudní usnesení a správní rozhodnutí, ale často se proti nim vzpouzejí, a to i s pomocí zbraňového násilí, přičemž se odvolávají na to, že jsou říšskými občany »Třetí říše« a že spadají pouze do kompetenční oblasti »Německé říše«, a nikoliv Spolkové republiky. A mám-li zmínit ještě to, co vím z televizních pořadů, tak uvedu, že pro tyto pomatené živly platí podle jejich šílené ideologie buď ještě hranice Německého císařství nebo hranice z roku 1937. Bylo přitom také vysvětlováno, že toto hnutí zastupuje jakožto organizaci »Komisární říšská vláda« (KRR) nebo nějaké podobné uskupení, jehož vydávané pravomoci si pro sebe ty skupiny – jež si často vzájemně konkurují – vždy nárokují. K této scéně jsou rovněž přiřazováni takzvaní samosprávci, kteří se ve druhém desetiletí 21. století častěji objevují a kteří sveřepě vegetují ve svém bludu, že jakožto státní občané a občanky Spolkové republiky Německo mohou na základě svého jednostranného prohlášení jednoduše z této republiky a jejího zákonodárství »vystoupit«. Přitom se částečně ještě i odvolávají, což je šílené, na univerzálně platná lidská práva, na jejichž základě se tedy nevztahují bezpodmínečně a výhradně jen k »Německé říši«, ale i k tomu, že jsou údajně »univerzálními občany«.

Musím patrně zmínit i to, že NSDAP byla politická strana založená ve Výmarské republice a vedená Adolfem Hitlerem v »Třetí říši«, která tak byla nazývána od roku 1933 do roku 1945 a měla bývala přetrvat jakožto »Tisíciletá říše« po 1000 let. Ještě dnes se vlivem šílených neonacistů objevují v tomto směru pojmy zahrnující souběžně existující, rozdílné světonázory a životní koncepty uvnitř jedné populace. Tolerování částečně protichůdných hodnotových představ a silně se od sebe odklánějících životních stylů umožňuje jednotlivému individu velké manévrovací prostory pro osobní rozvoj. To celé v sobě skrývá ještě i formy uctívání Hitlera, přičemž tihle pomatenci a hrubě pitomí živlové možná skutečně ještě věří na tisíciletou Třetí říši. Tu vlastně v zásadě uvedl do debaty a prvotně vyfabuloval jeden nacionalisticky smýšlející historik jménem Müller nebo Möller. Ten »Svatou říši římskou národa německého« prohlásil za říši první, následně »Bismarckovu říši« za »Druhou říši« a poté jmenoval nadcházející, fiktivní »Třetí říši«, která pak měla být ustanovena jako »Velkoněmecká říše« a vstoupit tak do lidového společenství.

Tím, že pak »Třetí říše« skutečně byla založena a existovala od roku 1933 až do konce války v roce 1945, se sice vyplnila vize a přání vizionáře a nenávistníka židů Lista, ale »Tisíciletá říše« nepřetrvala, stejně jako ani Listovo mínění, že musí podle víry křesťanů s »Třetí říší« a »Velkoněmeckou říší« uskutečnit »Tisíciletou říši Ducha svatého«. Faktem ale je, že nacisté a právě i národní socialisté dobu své vlády od roku 1933 do roku 1945 fakticky označovali za »Třetí říši«, přičemž tento pojem používali i pro svoji národněsocialistickou propagandu. A vskutku pak

nacisté pojem »Třetí říše« přeformulovali dle svého smýšlení i na »Říši Ducha svatého«.

V roce 1939 byly pojmy »Třetí říše« a »Tisíciletá říše« ovšem opět zakázány, k čemuž Sfath podotýkal, že je zakázali národní socialisté z propagandistických důvodů, protože nějakí odpůrci ten pojem zesměšnili a uvedli do hry další pojem v podobě »Čtvrté říše«, jelikož »Třetí říše« údajně již neexistovala nebo tak nějak. Existence té »Tisícileté říše« byla pak ale naštěstí ukončena dříve a rychleji, než si šílenstvím stížení nacističtí pohlaváři a jejich vazalové a vražední váleční sluhové dokázali představit, ale nakonec to vše z globálního hlediska stálo více než 65 miliónů lidských životů a prakticky celému světu to přineslo nevýslovné utrpení a destrukci.

Billy

Semjase-Silver-Star-Center, 8. srpna 2019, 20.07 hod.

(Výňatek ze 722. kontaktní zprávy)